

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 724/2024
19.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Немање Говедарице и Душана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.273/2021 од 19.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.52/24 од 12.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 19. јуна 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Немање Говедарице и Душана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда пресуда Вишег суда у Београду К бр.273/2021 од 19.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.52/24 од 12.02.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.273/2021 од 19.05.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. у вези члана 348. став 6. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једног пиштоља марке „Црвена застава“ модел „70“, калибра 7,65 x 17 мм, фабричког броја ... на цеви и броја ... на рукохвату, са оквиром у којем су се налазила два бојева метка истог калибра.

Окривљени је на основу члана 261. ЗКП обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а на

основу члана 262. ЗКП обавезан је и да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.52/24 од 12.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА – адвоката Немање Говедарице и Душана Тодоровића, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.273/2021 од 19.05.2023. године потврђена, док је жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Предрага Васовића одбачена као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Немања Говедарица и Душан Тодоровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и на повреду одредаба члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или дугостепеном суду на поновно суђење, уз истовремени захтев да буду обавештени о седници већа Врховног суда.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног у поднетом захтеву наводе да кривично дело због ког је окривљени оглашен кривим није кривично дело, јер не постоје објективни елементи предметног кривичног дела, обзиром да окривљени није предузео радњу неовлашћеног ношења оружја. Према ставу бранилаца, изрека пресуде мора, осим назначења оружја, да садржи и назнаку да се исто сматра ватреним оружјем у смислу посебног закона, односно Закона о оружју и муницији, обзиром да је кривично дело због ког је окривљени оглашен кривим дело са бланкетном диспозицијом, која у изреци није наведена.

Супротно изложеним наводима, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, обзиром да је првостепени суд правилно поступио када је радње окривљеног АА, описане у изреци пресуде, правно квалификовао као кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, будући да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја тог кривичног дела.

Одредбом члана 348. став 1. прописано је да ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно

или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средства, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном, док је ставом 4. истог члана прописано да ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. тог члана ће се казнити затвором од 2 до 12 година.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени у време и на месту ближе описаном у изреци, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, те свестан да његово дело забрањено, неовлашћено носио оружје и муницију и то пиштољ марке „Црвена застава“ модел „70“, калибра 7,65 x 17 мм, са оквиром у којем су се налазила два бојева метка истог калибра, на начин описан у изреци пресуде, то из изреке побијане пресуде, јасно прозилазе сви битни елементи, како субјективни, тако и објективни, кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, због ког је окривљени и оглашен кривим правноснажном пресудом.

Неосновани су наводи бранилаца окривљеног којима се истиче да у конкретном случају није наведена бланкетна норма коју је окривљени прекршио, обзиром да, по налажењу Врховног суда, за постојање предметног кривичног дела, у изреци пресуде није неопходно навести бланкетну норму која је прекршена, већ је довољно да изрека пресуде садржи сва битна обележја тог кривичног дела, прописана Кривичним закоником.

Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног оцењени неоснованим.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

У осталом делу, браниоци окривљеног истичу да не постоје докази који говоре у прилог томе да је окривљени носио предмет кривичног дела из члана 348. ЗКП, већ да је исти држао, те да су и првостепени и другостепени суд изведене доказе погрешно ценили, при чему полемишу и са образложењем и нижестепених одлука, уз закључак да је окривљени осуђен „искључиво на основу контрадикторних изјава сведока“.

Како се изложеним наводима захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду одредаба члана 440. ЗКП, која повреда не представља законски разлог због ког окривљени преко бранилаца може поднети овај ванредни правни лек, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић